

Talvi päättyy pihalle, jota kaukaa katselen
Hanget henkeään haukkovat ranteita viiltäen
Pulssi haavan puroksi,
puro syliin sulan maan
Loppuun asti miettikö tätä meistä kumpikaan

Hopeisen kuun sirppi
pääni päällä kaareutuu

Nauru kantaa pihasta, jota tuomi varjostaa
Ilot kuuluvat elämään, suru susia saalistaa
Minun laumani täysi on,
tuuhea, peloton
Vielä kerran soisin, meitä rauha varjelkoon

Hopeisen kuun sirppi
pääni päällä kaareutuu
kunnes putoaa
Ja viimein sirppi kuulas kaulaani kietoutuu
hopeisen kuun

Tuuli yltyy pihassa, jonne enää pääse en
Kirje kolkutti oveen ja kertoi etäisyyden
Aivan kuin päätänsä, tuomi pudisti oksiaan
vaikka hyvin tietää, minut joutuu vielä kantamaan

Hopeisen kuun sirppi
pääni päällä kaareutuu
kunnes putoaa
Ja viimein sirppi kuulas kaulaani kietoutuu
hopeisen kuun